Incipiūt ſermones nota-
biles atqꝫ ꝓutiles de ſanctis ꝑ circulū anni. qꝰbus
ab editore ſuo doctore ⁊ predicatore famoſiſſimo
nomē vt theſaurꝰ nouus intitulent inditū eſt.

¶ De ſancto Andrea. ¶ Sermo pͥmus.

Relictis rhetibus ſe

cuti ſunt eū. ſcribit Math. iiij. ⁊ legit
hodierna die ꝑ euangelicali officio.
Thema. ¶ Ariſto. in li. de aīalibꝰ di-
cit. Gallina vel ꝑdix cū fouit pullos
ſtati vocat eos. ⁊ audiūt vocē mr̄is ⁊ ſequūtur eā
A¶ Spūaliter. ſic dn̄s nr̄ ihs xp̄s cū genuit apo
ſtolos ſuos petꝝ ⁊ andreā in fide vocauit eos. et
ſtati audierūt ⁊ ſecuti ſunt eū. de q̄ canit hodie ec-
cleſia. Mox vt vocē dn̄i ꝑdicātis audiuit btūs an
dreas relictis rhetibꝰ q̄ꝝ vſu actuqꝫ viuebat ſecu-
tus eſt dn̄m redēptorē. vñ ſcribit Gregoriꝰ in ome
lia. Adhuc nulla i xp̄o miracl'a viderāt. nec de re-
ſurrectōe audierāt. ⁊ ad vniꝰ iuſſionis vocē oīa re-
liquerūt. Ecce vera obediētia. qꝫ dicit Ber. Verus
obediēs mādatū nō ꝓcraſtinat. ſꝫ parat aures au-
ditui. liguā voci. pedes itineri. ⁊ manꝰ operi. ⁊ ſic
apl'i. De q̄ thema. Relictis rhetibus. ¶ In ſūma
euāgelij duo innuūtur. Primo a xp̄o benigna vo
catio diſcipuloꝝ. ibi. ambulās ihūs vocauit eos.
Scd'o ipoꝝ repētina ꝯſecutio. ibi. Relictis rheti-
bus ſecuti ſunt eum. De pͥmo dicit. In illo tp̄e. ſ.
poſt baptiſmū. ieiuniū. ⁊ tentatiōez. ambulās ihs
iuxta mare galylee. B¶ Dicūt naturales q̄ ſol
vtutem ſuā nō ſolū oſtēdit in terris. ſꝫ etiā in ma-
ri. In terris calor ſue vtutis lapides p̄cioſos auꝝ
⁊ argentū gignit. In maris vero littore conche rorē
celeſtē attrahūt. ⁊ ſol ſua vtute in p̄cioſas ꝯuertit
margaritas. Spūalit. ſol ē xp̄s. Malach. vl. Orietur
vobis timētibus deū ſol iuſticie. Hic ſol vtutem
ſuā oſtendit i terris ⁊ mari. In terris. qꝛ terrenos
hoīes q̄s inuenit in auꝝ mutat charitat' diuine et
argētū puritatis. Nōne maria mḡdalena tota fuit
terrena ⁊ more terre frigida. ſꝫ xp̄s ipam ſui lumi
nis calore tangēs in nobile aurū mutauit charita
tis. ita vt os veritatis de ea protulit. Luce. vij. Di-
mittūtur ei pctā multa q̄m dilexit multū. Nōne
mattheus ſedens i thelonio fuit terrenus. ſꝫ ſol ve
rus ihs chriſtꝰ purificauit ipm in argentū purita-
tis mutādo. vt relictis oībus terrenis ſecutus eſt
eum. Math. ix. Et hanc vtutem nō ſolū in terris
ſꝫ ⁊ in mari p̄cipue galylee demōſtrauit. vbi i con-
chis. i. groſſis piſcatoribus nobiliſſimas margari
tas petrū ⁊ andreā rore celeſtis gr̄e generauit ⁊ ad
fidem vocauit. De q̄ ſubdit in textu. Vidit duos
fratres petꝝ ⁊ andreā fratrē eius. Hi ſunt due oli
ue ꝓpter plenitudinē pietatis. Hi ſunt duo can-
delebra ꝓpter ardorem charitatis lucētia ante do
minū ꝑ cōſtantiā veritatis. Hi ſunt due precioſe
margarite inuente circa mare in conchis. id eſt in
ſtatu hūilis piſcationis. De quo textus. Erāt eñi
piſcatores. Augꝰ. in quodā ſermone de kalendis
ianuarij. Nō elegit reges potentes aut huiꝰ mun
di ſapiētes. ne vocatio fidei aſcriberet potentie et
ſapiētie hūane. Itē non vocauit ociantes ſꝫ iuſtis
laboribus inſudātes. ad deſignādum q̄ ad fidem
vocati de iuſtis laboribus debēt viuere. Geñ. iij.
In ſudore vultus tui veſceris pane tuo. Nō de ra
pina vt aliqui. ⁊ poſito caſu q̄ ꝑ ſe non rapiūt. ta-
men habēt cōplices ⁊ conſentiūt. De q̄bus aplꝰs
Ro. j. Nō ſolum qui agūt ſꝫ qui conſentiūt digni
ſunt morte. Aliqui viuūt de vſuris. vt illi qui con
cedūt denarios. ⁊ viceuerſa recipiūt latos groſſos
imo minus in nūero q̄ꝫ ſoluūt accipiūt. cum ſcri-
bitur Luce. vj. Mutuū dantes nihil inde ſperan-
tes. Habetur nāqꝫ de vſu. c. in ciuitate. Qui cariꝰ
vendit ꝓpter dilatōem vſuram capit q̄ꝫ al's in pa
rata pecunia daret. Et hoc nō cōpetit chriſtiano
ſꝫ illud qd' dicit p̄s. Labores manuū tuaꝝ ⁊c. et il-
los vocauit dn̄s dicens. Venite poſt me ⁊ faciā
vos fieri piſcatores hominū. quaſi diceret. nō eri-
tis ex vobis loquētes Math. x. Nō vos eſtis qui
loq̄mini. ſꝫ ſpiritꝰ patris veſtri q̄ loq̄tur in vobis.
Gregoriꝰ. Niſi intus ſit q̄ doceat inuanū lingua
doctoris laborat. p̄s. lxvij. Dn̄s dabit verbū euan
geliſantibꝰ virtute multa. Ideo aplꝰs Roma. x.
Quō predicabūt niſi mittātur. Naꝫ ſicut piſcato
rem oportet q̄ habeat licētiā dn̄i cuius ſunt aque
⁊ ſic p̄dicatorem oportet q̄ habeat licētiam apo-
ſtolici vel epiſcopi aut plebani cuius ſunt aque.
id eſt ppl'i. iuxta illud Apoc. xvij. Aque mlt'e po-
puli multi. Nam ſicut nūcio ſi credi debeat opor
tet q̄ habeat litteras regis. Ideo layci p̄dicare nō
debent. qꝛ non ē eis indultū ſꝫ inhibitum. de here.
cum ex iniūcto. Et ſi quis ſe diceret miſſum a deo
ꝑ viſionem debet hoc ꝓbare ſicut moyſes hoc ꝓ
bauit ꝑ ſigna. vt habetur in cañ. de cōſe. diſt. ij. Re
uera. Et dicit notāter piſcatores hoim. nō bonoꝝ
tpalium. non bonoꝝ. Ideo dn̄s mittens diſcipu-
los ſuos ad p̄dicandū Lu. x. dixit eis. Nolite por-
tare ſacculū neqꝫ peram. Per ſacculum intelligit
pecunia. Dicit glo. Et ꝓpter hanc p̄dicare eſt ma
nifeſte ꝓhibitum Math. x. Nolite poſſidere auꝝ
⁊ argentū neqꝫ pecuniā in zonis veſtris. Act. viij.
Pecunia tua tecum ſit in ꝑditionem Math. x.
Gratis accepiſtis gratis date. C¶ In hoc in-
nuit dn̄s q̄ finalis cauſa p̄dicationis nō debꝫ eſſe
pecunia ſed ſalus animarū. ⁊ captura piſciū id eſt
hominū. Abacuc. j. Facies homies quaſi piſces
maris. Hoc debent p̄tendere Hiere. xvj. Mitto
eis piſcatores multos ⁊ piſcabūtur eos. Et talis
piſcatio eſt vtilis valde. Primo qꝛ ducit ad fideꝫ.
ad Ro. x. Quomō credent ei quē non audierūt. q̄
modo aūt audient ſine predicante. Ergo fides ex
auditu. auditus ꝑ verbum chriſti. Secūdo eſt vti
lis talis piſcatio. quia ꝑducit ad ſalutem. vt dicit
Alexander tercius. ⁊ habetur de offi. or. inter cete
ra. Inter cetera que ad ſaluteꝫ populi xp̄iani ſpe-
ctant pabulū verbi dei maxime noſcitur neceſſa-
rium. D¶ Dixi ſecūdo ſubiūgitur diſcipuloꝝ
repētina cōſecutio. de quo ſubdit in textu. At illi
relictis rhetibus cōtinuo ſecuti ſunt euꝫ. Ecce ve-
ra obedientia. nobis in exēplū. ſi dn̄s dederit no-
bis graciā inſpiratōnis nō debemus reſiſtere: ſed
ſtatim obtemperare. De quo Eccl'i. v. Nō tardes
cōuerti ad dn̄m ⁊ ne differas de die in diem. id eſt
ne dixeris cras cras. Ratio Ber. Qui hodie aptꝰ

A

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

nō eſt.cras nūn⁹ aptus erit.Sed ſtatim debemuſ
parere.vt ſancti apl'i qui nullā deliberatōem cepe
rāt. Hiero. Imꝑfecta obediētia reqrit.pfecta nul
lam q̄rit excuſatōem. Vn̄ arguit̄.ille qui ꝓ opera
pietatis ſe excuſabat Math.viij. Dn̄e ꝑmitte me
p̄mū ire ⁊ ſepelire patrē meum ⁊ ſequar te.audi-
uit a chriſto ieſu. Dimitte mortuos ſepelire mor-
tuos ſuos.tu aūt ſequere me. E ¶Sed diceres
vn̄ oriebatur illa repentina diſcipulorū cōſecutio
Rn̄det Hiero.ſup Math. Primo ex verbi dei
v̄tuoſa oꝑatione.cuꝫ dixit.venite poſt me:cor eo-
rum medullit⁹ penetrauit ⁊ ꝓtinus eos cōuertit.
quia ſcribit̄ ad Heb.iiij. Viuus eſt ſermo dei ⁊ ef
ficax ⁊ penetrabilior omī gladio ancipiti. Et im-
pletum eſt illud p̄s.lxvij. Dedit voci ſue vocē vir
tutis. Nam verbū dei compat̄ ſurculo arbori in-
ſito. Jacobi.j. Suſcipite inſitū verbū. Sicut ſur-
culus inſit⁹ arbori trahit totam arborē ad ſui na-
turam.ſic verbū dei totū cor ad dei graciam. Se-
cūdo ꝓuenit ex diuina inſpiratōne. Aliter hō vo-
cat exterius.xp̄s vero interius. Ideo potuit An-
dreas dicere illud.p̄s.lxxxiiij. Audiam q̄d loqua
tur in me dn̄s deus. Grego. Vox dn̄i auditur cū
inſpiratio mente concipit̄. Qō ⁊ fecit ſanctus an-
dreas. Tertio ꝓuenit ex mirabili faciei irradiatio
ne. Dicit eñ Hiero. Certe eñ fulgor diuinitatis ⁊
maieſtatis occulte relucebat i hūana chriſti facie.
vt etiaꝫ p̄mo aſpectu trahebat hoiem. Facies eñ
chriſti ſpecioſa erat ad intuendū.qō dicit petrus
j. Pet.j. In quā deſiderāt angeli ꝓſpicere. Dici-
tur eñ de ſalomone.iij. Reguꝫ.x. Vniuerſa terra
deſiderabat videre facieꝫ ſalomōis. Sed ecce hic
plus q̄ſ ſalomon Mat.xij. Quarto ꝓuenit ex po
tenti attractōne.potens eñ erat attrahere quē vel
let. Vn̄ Hiero. Sicut magnes attrahit̄ ferrū ſua
virtute.tantomagis dn̄s celi ⁊ terre trahere pote-
rat quē vellet. Ideo Joh.vj. Nemo p̄t venire ad
me niſi pater me⁹ traxerit illum. F ¶Sed dice-
res.tūc nulli debet imputari ſi nō venerit ad fideꝫ
q̄r non trahit̄. Rn̄detur.deus paratus eſt ad oēs tra
heret oibus dare gr̄am.teſte apl'o.j.Thi.ij. Vult
oēs homies ſaluos fieri ⁊ ad agnitōem veritatis
ꝑuenire. Si aliquis nō veniat ad fidē indiſpoſitū
ſe faciens ꝑ peccatū ad gr̄am ꝑcipiendā nō eſt cul
pa dei ſed pctōris vt nō trahatur.q̄r ſe non diſpo-
ſuit ꝑ liberum arbitriū. G ¶Sed diceres.q̄ eſt
cauſa q̄ trahit iſtum ⁊ nō illum. Rn̄det Aug⁹.ſu
ꝑ Joh. Cauſa in generali eſt vt in illis q̄ trahūtur
refulgeat ordo miſcōie.in aliјs vero ordo iuſticie.
In ſpeciali vero cauſa eſſe p̄t.ꝫ iniuſta eſſe nō p̄t.
ꝫ ſtat in dei miſcōia. De q̄ Roma.ix. Nō eſt volē
tis neqꝫ currentis ꝫ miſerentis dei. Et ſubdit au-
guſtin⁹. Noli velle iudicare ſi nō vis errare. Sed
ſi nō traheris ora vt traharis. Illa tractio nō fit ꝑ
coactōem ꝫ ꝑ inductōem.vt declarat Anſ.in ſili-
tudinib⁹ exemplo rami viridiſ.⁊ Aug⁹.exemplo
nucis. Oſtendis inq̄t oui ramū viridem.⁊ trahis
eam.oſtēdis nuces puero ⁊ trahis eū.nō violenti
am faciēdo ꝫ ꝑ rami oſtenſionē appetitū ouis et
ꝑ nuces volūtatem pueri alliciēdo. Et ſic de⁹ oſ̄-
dit nobis ramū viridem.id eſt ꝓmittit delectabi-
lem viſioneꝫ.oſtendēdo nucem.i.gloriam celeſtē.
que ē circūdata cortice dura.ſ.penitētia amara.ꝫ
inueniem⁹ nucleū dulcedinis. Luce.iij. Peniten
tiam agite ⁊ appropiquabit vobis regnū celoruꝫ.
Nā ſicut nucleus abſcōditur ſub cortice amara.
ſic celeſtis dulcedo ſub amaritudine penitētie.vn̄
p̄s.xxx. Om̄gna multitudo dulcedinis tue dn̄e
quā abſcōdiſti timētibus te.ſcꝫ ſub actōne penitē
tie. Act.xiiij. Per m̄ltas tribulatōes oportet nos
intrare in regnū dei. Ad qō nos ꝑducat deus i ſe-
cula.⁊c. ¶Sermo ij. ¶Ad idem.

r **Elictis rhetibus con**
tinuo ſecuti ſunt eū. Math.iiij. Thema
Mgr̄ in li.viij.de ꝓprietatibus rerum di
cit.q̄ ſol hꝫ v̄tutem attractatiuā. Naꝫ vapores de
mari attrahit ⁊ tandē in nubes cōdenſat.⁊ ſic con
denſatos eos reſoluit nūc in pluuias nūc in gran
dines:iā in niues. H ¶Spūaliter.ſic ſol iuſticie
v̄tute ſue deitatis attrahit ad ſe hoies humiles q̄
ſunt fumo ſimiles. Sap.v. Quaſi fumus q̄ a ven
to eſt diffuſus. Et fumus ſeu vapor fuerūt hi duo
apl'i ante vocatōem.ꝫ dn̄s eos ad ſe traxit ⁊ in nu
bes ꝯuertit. De q̄ Eſa.lx. Qui ſunt hi q̄ vt nubeſ
volāt. Et bn̄ andreas nubib⁹ compatur.quia nu-
bes de ſe fundūt pluuiā que terrā rigat ⁊ fecūdat.
ſic btūs andreas imbrē ſue doctrine fudit ⁊ corda
idolatrātia irrigauit ⁊ in fide roborauit.ſm q̄ ca-
nit eccl'ia. Myrmidones idolatres diu fluctiua-
gos rhete cepit fidei. Nō ſi iſti vapores.i.hūiles
piſcatores nō fuiſſent attracti ꝑ ſolē iuſticie imber
doctrine nō ꝑ eos deſcendiſſet.nam nō fuerūt do-
ctores ꝫ piſcatores. Ideo aug⁹.dicit Xp̄s frange-
re volens ceruicē ſuꝑboruꝫ nō queſiuit ꝑ oratoreꝫ
piſcatorē.ꝫ per piſcatorē lucratus eſt imꝑatorem.
ideo dicit thema. Relictis rhetibus. ¶In ſūma
verbor̄ premiſſor̄ duo tangūtur. Primo diſcipu
lorū ꝑfecta cōuerſio.ibi.relictis rhetib⁹. Secūdo
ſubiūgitur cor̄ digna cōſecutio.ibi.cōtinuo ſecu-
ti ſunt eum. I ¶Dixi p̄mo tangitur diſcipulor̄
ꝑfecta cōuerſio.ibi.relictis rhetib⁹. Naꝫ hoc eſt ſi-
gnū ꝑfectōnis relinquere ea q̄ ſunt neceſſitatis ad
eſſe ꝯſeruatiōis. De q̄ Grego.viij.moral'. Ad cul-
men ꝑfectiōis tendūt q̄ exteri⁹ cūcta de relinquūt
Et tales fuerūt petrus ⁊ andreas. Sꝫ diceres.q̄d
reliquerūt qui penitus nihil habuerūt. Reſpon-
det Grego.in omel'. In hac re plus pēſare debe-
mus animū q̄ſ ſenſum.multū reliquit qui ſibi nil
retinuit.quāuis parum habuerūt apl'i tamē illud
totū deſeruerūt. Nos igitur habita cū amore poſ
ſidemus.ea q̄ nō haebmus cum deſiderio queri-
mus. Ipſi etiam deſideria reliquerūt.a ſequenti-
bus tanta dimiſſa ſunt.quāta a nō ſequētibus cō
cupiſci potuerūt. K ¶Sed diceres.talem ꝑfe-
ctionē nō valeo habere. Reſpōdet Grego. Mul-
ta fratres reliquitis ſi terrenis deſiderijs renūcia
tis. Et quia cor ⁊ nō ſubſtātiam penſat deus. Naꝫ
dicit Ber. Plus nocet concupiſcētia q̄ſ ſubſtātia.
Idcirco ſi nō potes relinquere totā ſubſtātiam:re
linque inordinatā cōcupiſcētiam.hoc eſt.nimiuꝫ
amorē. Nam dicit Chriſ.ſup Math. Apl'i relin-
quētes terrena docuerūt q̄ nemo p̄t poſſidere ter
rena ⁊ ad celeſtia ꝑuenire.nō dicit terrena habere

ſed poſſidere.hoc ē.nimio amore inherere.Et h̄ ē
qd̄ dicit p̄s.lxj.Diuitie ſi affluāt nolite cor appo-
nere.ſ.amorē.Quia dicit auguſtin⁹.talis ē vnuſ-
quiſq̧ qualis eſt ſua dilectio.ſi terrena amas ter-
ra es.ſi deū amas deus es.ſ.participatiue.Nam
amātes terrena ſūt in mltiplici amaritudine.amā
tes vero celeſtia ſunt in mētis iubilo.Videmus
eñ ꝙ inter celum ꝛ terrā ſunt aqua ꝛ aer.aqua ad
heret terre.aer celo.ſic amātib⁹ terreſtria ineſt la-
chrimatio ꝛ tribulatio.amātibus vero celeſtia in-
eſt ſeueritas ꝛ iubilatio.Vñ gregori⁹ ſup Cant.
Qui terrenis inheret inuenire nō poteſt niſi qd̄ i
terrenis latet.ſ.amaritudinē ꝛ laborem.qui autē
celeſtibus:inuenit dulcedinē ꝛ cōſolatōem.Et ſic
fecerūt ſancti apl̄i petrus ꝛ andreas relinquentes
terrena vt inuenirēt celeſtia.Relictis rhetibus:di
cit textus. I ¶Pro quo ſciēdum.ſi volumus
eſſe diſcipuli dei tūc multiplex eſt rhete qd̄ debe-
bemus relinq̄re.Primū eſt diaboli.ſcōm mūdi.
terciū carnalis vicij.Primū eſt rhete diaboli.h̄ ē
peccatū.De q̄ Abacuc.j.Expādit ſagenam ſuam
ꝛ extraxit.ꝛ ꝯgregauit in rhete ſuū.ſ.peccati.Dꝫ
callide allicit hic.delectatōem peccati ꝓponendo
ꝫ funē amaritudinis imittendo.Pſal.cxl.Cadēt
in reriaculo eius pctōres.Idcirco declinemus ab
hoc rhete diaboli.iuxta illud Eccl̄i.xvij.Cōuerte-
re ad dñm ꝛ relinque peccata.Et hoc ꝓpter duo.
Primo ꝓpter vitare dei iram.qꝛ ſcriptū eſt Eccl̄i.
xij.Altiſſim⁹ odio habet pctōres.Et aug⁹.Scio
deū omī crimīnoſo eſſe inimicū.Secūdo decline
mus ab hoc rhete diaboli ꝓpter ꝯſequi dei miſeri
cordiā.quia ſcribit Prouerb.xxviij.Qui confeſ-
ſus fuerit pctā ꝛ reliquerit ea miſcdiam ꝯſequet.
Scōm rhete relinquēdum eſt rhete mūdi.De q̄
Eſaie.xix.Expandētes rhete ſup faciem aquarū
emarceſcēt.Aque ſunt trāſitoria mūdi.iuxta illō
j.Ioh.ij.Tranſit mūdus ꝛ ꝯcupiſcētia eius.imo
ad modū aque fluētis.vt habet.ij.Regum.xiiij.
Oēs morimur ꝛ quaſi aque dilabimur.ꝛ Sap.
v.Tanq̄ʒ nauis que pertrāſijt fluctuātem aquam.
cui⁹ cum p̄terierit nō eſt veſtigiū inuenire.Pro-
pter qd̄ dicit gregori⁹.Facile mūdum deſpicio ſi
ea que i mūdo ſunt ꝯſidero. K ¶Duo nanq̧
dānabilia ſunt i mūdo.videlicet deceptio.ꝛ inter-
fectio.Primū eſt deceptio.De q̄ aug⁹.O munde
immūde quātos decepiſti q̄ʒ multos deduxiſti.
Propter qd̄ dicit Hiero.Si mūdus cultello ve-
ritatis aperiret nō niſi falſitas in eo inueniretur.
Ideo aug⁹.ad dyoſcor.Mūdus cui arridet fal-
lit ꝛ in periculo ponit.Reuera in p̄iculo.qꝛ ſcribi
tur Iacobi.iiij.Qui vult eſſe amicus mūdi inimi
cus dei ꝯſtituit.Ecce p̄iculum.Scōm quod ē in
mūdo ē interfectio anie ſeu dānatio.de quo Iob
xxj.loquēs de mūdo dicit.Tenēt tympanū ꝛ cy-
taram ꝛ gaudent ad ſonitū organi.ducūt in bonis
dies ſuos.ꝛ in pūcto ad inferna deſcendūt.Idcir-
co ſaluator dixit Math.xvj.Quid prodeſt homi
ni ſi lucretur vniuerſuʒ mūdum.anie vero ſue de
trimētum patiat.ideo Criſ.Miſer eſt mūd⁹.mi-
ſerrimi qui eū ſequūtur.nam ſemꝑ mūdana oꝑa
excluſerūt hoiem ab eterna vita.Ecce mors anie.
Ideo declina ab hoc rheti.¶Terciuʒ eſt rhete car
nalis vicij.de q̄ Prouerb.xxix.Qui blādis fictiſ-
q̧ ſermōib⁹ loq̄tur amico ſuo.rhete expādit greſ-
ſibus ſuis.Et ſic caro blāditur ſuauitatē.vt habe
tur Prouer.vij.Mulier i ornatu meretriceo pre-
parata ad capiēdas anias garrula ꝛ vaga deoſcu
latur iuuenē ꝛ procaci vultu blandit dicēs.Veni
inebriemur vberibus ꝛ fruamur cupitis amplexi
bus.Et ſubdit.Irretiuit euʒ multis ſermonib⁹.ꝛ
ſequit eam quaſi bos ductus ad victimaʒ.ꝛ igno
rans ꝙ ad vincula ſtultus trahat. L ¶Spūali
ter.ꝑ mulierē intelligit carnalis ꝯcupiſcentia.illa
ducit hoiem ad captiuitatē mortis.Prouerb.vj.
Mulier p̄cioſam aiam capit viri.id eſt ꝯcupiſcen
tia carnis que ducit ad interituʒ mortis.De quo
Grego.Cum caro ad tēpus ſuauiter viuit ſpirit⁹
ineternū peribit.Ideo apl̄s Ro.viij.Debitores ſu
mus non carni ſed ſpiritui.Et ſubdit.Qui in car
ne ſunt deo placere nō poſſunt.Eccl̄i.xvij.Nil ne
quius q̄ʒ qd̄ excogitauit caro ꝛ ſanguis.quia caro
cōcupiſcit aduerſus ſpiritū.Gal.v.Et ſpoliat ſpi
ritū delicijs ſuis.vt inq̄t Bern.Impoſſibile ē ani
maʒ repleri delicijs ſpiritus que ſubiacet carnali-
bus delectatiōib⁹.Hec tria rhetia ſimpliciter ſūt
relinquēda.ſ.peccati.mūdi ꝛ carnalis vicij.Quia
ſm̄ gregoriū.Momētaneū eſt qd̄ delectat eternū
qd̄ cruciat.Que reliquerūt ſancti apoſtoli petruſ
ꝛ andreas.ideo ꝑfecte ſunt cōuerſi. M ¶Dixi
ſecūdo ſubiūgitur eoꝝ digna conſecutio in textu.
ibi.ꝛ ſecuti ſunt eum ſcʒ fide.oꝑatione.virtute.et
paſſione.Sūt eñ qui ſequūtur deū ꝑ fidem.ꝫ ab
eo recedūt per oꝑationem malā.vno pede ſcʒ fide
ſequētes.ſed greſſu oꝑationis diabolū imitantes
de q̄bus.iij.Regū.xviij.Vſq̧quo claudicatis in
duas p̄tes.Et ſunt hi de q̄bus ad Tytū.j.Confitē
tur ſe noſſe deum verbis.factis aūt negant.Et cu
ius vtilitatis ē hoc.De quo iſido.Quid ꝓdeſt ꝙ
fide iūgimur deo ꝛ oꝑib⁹ diſiūgimur.quaſi dice-
ret.nihil.Iacobi.ij.Fides ſine oꝑibus mortua ē.
Alij ſunt q̄ ſequūtur ꝑ fidem ꝫ nō per finalem cō
ſūmatōnem.de quibus Lu.viij.In tēpore credūt
et in tēpore tentatōis recedūt.ſcʒ ab opere bono.
vt habet Iudic.ij.Cito deſeruerūt viam ꝑ quam
ingreſſi fuerāt patres eoꝝ.Et talibus nō eſt ſalus
qꝛ dicit Leo papa.Nō inchoātibus ꝫ ꝑſeuerantī
bus dabitur premiū.Et ideo gregori⁹.Incaſſum
bonū agitur ꝫ ante terminū vite deſeratur.Sʒ be
atus andreas ſecutus eſt xp̄m per fidem ꝛ oꝑatio
nem v̄tutis. N ¶Vita eñ chriſti in mūdo erat
oꝑatio virtutis.vt ſanctitas.pietas.iuſticia.man-
ſuetudo ꝛ charitas.Per has vias ſecutus eſt an-
dreas chriſtuʒ.Vñ turba de eo clamauit.Redde
nobis hoiem ſanctū iuſtū manſuetū ꝛ piū deoq̧
charū.Cunq̧ duceret ad crucem factus eſt cōcur
ſus populoꝝ dicentiū.Innocēs ſanguis eius ſi-
ne cauſa dānatur.Quos tamē rogauit apl̄s ne ſu
um martyriū impedirēt.Itē ſecutus ē finaliter ꝑ
viam paſſiōis.De q̄ ſaluator ait Math.xvj.Qui
vult veire poſt me abneget ſemetipm̄ ꝛ tollat cru
cem ſuā ꝛ ſequat me.qd̄ ꝛ fecit ſctūs andreas di-
cens illud Iob.xxiij.Veſtigia eius ſecut⁹ eſt pes
meus. O ¶Nam paſſio ſancti andree fuit aliq̄
modo ſiſis paſſiōi xp̄i:ꝛ aliq̄ mō diſſiſis.Primo

diſſiſis.qꝛ xp̄s crucifixus rectus.petrus reuerſus.
andreas trāſuerſus. Chriſtꝰ tanq̄ caput obtinuit
ſupiora.petrus tanq̄ alter princeps obtinuit infe
riora. Ideo cōueniens fuit vt andreas teneret me
dium.dextram ſurſum ad xp̄m.ſiniſtram deorſuꝫ
ad deſignanduꝫ ſpreuiſſe tēporalia. Scd̄o paſſio
andree eſt ſimilis paſſioni xp̄i quantū ad quinq̄.
Primo qꝛ chriſtus volūtarie ſuſtinuit vt habetur
Eſaie.liij. Oblatus eſt quia ipſe voluit. Sic btūs
andreas videns crucem paratā dixit. Securus et
gaudens ad te venio.vt impleretur in eo illud ad
Hebre.xij. Propoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucē
Itē dixit cū crucem vidit.amator tuus ſemꝑ fui.
ſemꝑ deſideraui amplecti te. Ipſe em̄ ideo crucē
amauit qꝛ ſciebat ſe in ea redēptū.⁊ amatoreꝫ ſuū
in cruce pepēdiſſe nouerat.⁊ ꝑ crucem tanq̄ ꝑ vi-
am cōpendioſam ad regnū ire ſperauit. Secūdo
eſt ſimilis in hoc.qꝛ chriſtus volentes eum a paſ-
ſione auertere aduerſarios reputabat.ſicut petrū
Math.xvj. Qui cum audiuit chriſtū loquētē de
paſſione dixit ei petrus. Abſit a te dn̄e.nō erit tibi
hoc. Qui cōuerſus dixit petro. Uade poſt me ſa-
thana ſcandaluꝫ mihi es.qꝛ non ſapis ea que dei
ſunt.ſ; ea que hominū. Et btūs andreas cum po-
pulus voluit impedire paſſionē ſuam ⁊ egeam la
pidare.ne hoc faceret rogauit. Tertio xp̄s de cru-
ce deſcēdere noluit cū iudei clamarēt Mat.xxvij
Si filius dei es deſcende nūc de cruce.ipſe recuſa
uit. Et ſic btūs andreas cum egeas eum de cruce
deponere voluit.ait. Ego viuꝰ de cruce nō deſcen
dam.iam em̄ video regem meū ꝙ me expectat.
Et in cruce orauit deum ne de cruce eū deponere
ꝓmitteret. Quarto xp̄s in cruce docuit nos pro ꝑ
ſecutoribus orare ⁊ ſpirituꝫ patri ꝯmendare. Sic
fecit andreas.quia legiẗ Biduo viuēs pendebat i
cruce pro chriſti nomīe.⁊ docebat populū. Qui-
to chriſtꝰ per crucis ignomiā in gloriam intrauit
de quo Luce vlti. Nōne oportuit chriſtū pati.et
ſic intrare in gloriam ſuā. Et ſic btūs andreas di-
xit. O ſancta crux accipe me ab hominibꝰ ⁊ red-
de me mgr̄o meo.vt ꝑ te me recipiat qui ꝑ te me
redemit. R ¶ Moraliter.ſic ꝑ iſta datur nobis
intelligi.ꝙ homo aſcēdens crucem penitentie de
bet iſta q̄nq̄ habere. Primo debet crucem penitē
tie aſcēdere volūtarie.dicens cū pſ.liij. Volunta
rie ſacrificabo tibi.nō coacte. Quia dicit auguſti-
nus. Nemo inuitꝰ bene facit.etiam ſi bonū eſt qd̄
facit coacte nō acceptat deus.qꝛ non neceſſitatē ſ;
arbitrij libertatē reſpicit deꝰ. Scd̄o volentes auer
tere eū a penitētia debet inimicos reputare.iuxta
illud Michee.vij. Inimici homis domeſtici eius
Nam ꝑ iſtum modum iubemur odire parentes:
quādo a deo volūt nos auertere. Luc.xiiij. Si q̄s
venit ad me ⁊ nō odit patrem ſuū ⁊ matrem ſuaꝫ:
non pōt meus eſſe diſcipulus. Augꝰ. Licet aman
dus eſt generator.tamē preponēdus eſt creator.
Tertio crucē penitētie nō debemus vſq̄ ad mor-
tem dimittere. Nam crux penitētie eſt lectus in q̄
diſcipulus xp̄i debet mori.de quo augꝰ. Lectum
ſuū reliquit ih̄s diſcipulis ſuis.qui vult cum iſto
quieſcere in celo in iſto iaceat lecto.moriaẗ in cru
ce penitētie ſi vult xp̄m crucifixum placatum vi-
dere. Quarto debet verbo ⁊ facto alios informa-
re.ad Gal.vj. Vos qui ſpūales eſtis inſtruite hu
iuſmōi. Nam nō ſufficit ꝙ quis nititur ſeipm̄ ſal
uare niſi etiam alios trahat ad deum. Apoc.xxij.
Qui audit diuinam inſpiratōeꝫ dicat veni. Scri-
bitur em̄ Jacobi.v. Qui ꝯuerti fecerit pctōreꝫ ſal
uabit animaꝫ eius a morte. Et ecōuerſo habetur
Ezechielis.iij. Si nō locutꝰ fueris impio vt auer
tatur a via ſua mala.ſanguinē eius de manu tua
requiraꝫ. Et talis pōt conqueri illud Eſa.vj. Ve
mihi qꝛ tacui. Quinto ꝑ penitētiam debemus ad
gloriam ꝑuenire.de quo Math.iij. Penitētiam
agite ⁊ appropinq̄bit vobis regnū celorū. Ecce q̄
ꝓcioſa crux penitētie. Dicit Chriſ.ſuꝑ Mattheū
O crux rutilantior auro.ſplēdidior ſole.quid de
te referam.om̄ia ligata ſoluis.paradiſum aperis.
contritū ſanas.triſtem letificas.ad vitam eternaꝫ
reuocas.ideo Mat.xvj. Qui vult venire poſt me
abneget ſemetipm̄ ⁊ tollat crucem ſuā ſcꝫ penitē-
tie.⁊ ſequaẗ me. Chriſ. Non ſufficit crux ſua ſine
tua.qui propria mala ꝯmittit iuſtū eſt vt per pro-
priam penam diluat.

¶ Sermo tercius. ¶ Ad idem.

Venite et videte. Jo-
hānis.j. In v̄bis ꝑmiſſis duo innuū-
tur. Prio diſcipulorꝝ vocatio. Secun
do eorꝝ renūciatio. Primū ibi.venite. Scd̄m ibi.
videte. De ꝑmo dicitur i textu. In illo tēpore.ſcꝫ
cum iohānes baptiſauit circa iordanem ꝑdicans
baptiſmū penitētie ⁊ teſtimoniū ꝑhibens de chri
ſto.videns eū venitētem ad ſe ait. Ecce agnus dei.
⁊ dixit. Hic ē qui baptiſat i ſpiritu.ego vidi ⁊ teſti
moniū perhibui.qꝛ hic ē filiꝰ dei. Et altera die ite
rum ſtabat iohānes ⁊c. S ¶ Nota modꝰ doctri
na iohānis differēs fuit a modo doctrine xp̄i ⁊ di
ſcipulorꝝ eius.xp̄s em̄ circūeundo docebat.ſimili
ter ⁊ apoſtoli. De chriſto habeẗ Matth.iiij. Cir-
cūibat ih̄s totam galyleam docens in ſinagogis.
De diſcipulis vero legiẗ Marci vltimo. Eūtes in
mūdū vniuerſum ⁊c. Sed iohānes ſtabat in vno
loco trans iordaneꝫ ⁊ inſtruebat de chriſto homi-
nes venitētes ad eum. Ratio quare xp̄s diſcurren
do docebat.qꝛ predicatio xp̄i facta eſt credibilis ꝑ
miracula. Vt ergo virtus eius innoteſceret ipſe
⁊ diſcipuli eiꝰ circūibant. Predicatio vero iohan
nis nō eſt confirmata miraculis.qꝛ iohānes nul-
lum ſignū fecit.vt habetur Joh.x. Sed merito et
ſanctitate vite cōfirmauit predicatōem ſuam.idō
ſtabat. Item ſtetit.i.conſtans fuit in confeſſiōe ve
ritatis.vt ſaluator atteſtatur Math.xj. Quid exi
ſtis in deſerto videre arūdinem vento agitatam.
quaſi diceret. Non eſt talis.ideo ſtetit.qd̄ ſignifi-
cat cōſtantiam eius. Subdit.⁊ ex diſcipulis eius
duo. Et reſpiciens ih̄m ambulantē ⁊c. Alchuinꝰ.
Johānes ſtat:ieſus ambulat.qꝛ lex ⁊ figura ceſſa
re debebat.quia teſtimoniū de chriſto prebuerūt.
Et hoc iohānes cōfirmat dicens. Ecce agnus dei.
Chriſtus venerat ad iohāneꝫ poſt baptiſmū ne iu
dei crederent ꝙ veniret ad confitendum peccata.
ſicut ⁊ ipſi:ideo dicit. Ecce agnus dei.i.innocens
nō peccata confitēs ſed tollens.ideo ait.qui tollit

peccata mūdi. Figuratur Exoď.xij. Eritq; agnus ſine macula. Et ſic chriſtus.teſte petro.j. Peť.ij. peccatū non fecit. Hic agnus dixit lupis de inno centia ſua Johan.viij. Quis ex vobis arguet me de peccato. Hic eſt agnus a prophetis deſideratus Eſaie.xvj. Emitte agnū dñe dñatorem terre.

T ¶ Sed diceres.cur iohānes eum aliter nō nominauit cū de alijs aialibus etiam fiebant ſacrificia.vt de hyrcis.capris.vitulis.colūbis ⁊c̄.q̄ erāt ꝑfiguratiua veri ſacrificij ſcʒ chriſti.qui ſe obtulit hoſtiam viuā ⁊ imaculatam deo in odorem ſuauitatis.Eph.v. Reſpondeť.licet alia fierent ſacrificia in templo certis tēporibus.vnū tamen erat q̄tidianū ⁊ ꝑncipale.ſcʒ mane ⁊ veſpere. De q̄ Numeri.xxviij.nec mutabať. Et ſic xp̄s erat deſignatus qui q̄tidie offertur pro noſtra ſalute. De qua oblatōne habetur in Canone de cōſe.diſt.ij.nihil. In ſacrificijs magnis nulla oblatio aptior iſta. Nam licet paſſio ſanctoꝝ qui ꝓ chriſto paſſi ſunt proſit ad ſalutem.hoc tamē eſt quātuʒ ad oblationem iſtius agni.Et ſic eſt q̄ſi oblatio adiūcta ꝑncipali ſacrificio.idcirco eſt agnus ſingularis qui vicit leonem id ē diabolum.⁊ viſum id eſt mūdū Johā.xvj. Confidite q̄niam ego vici mūduʒ.ido Beda in omeľ. Johānes pre ceteris mortalibus innocētem eū cognouit.⁊ dona ſui velleris ſponte largiturū.ex quo veſtem nuptialē nobis facere poſſumꝰ.⁊ nos ſanguine redempturū. Ideo ſubdit.qui tollit peccata mūdi.qđ in lege nec ꝑ agnū nec ꝑ alia ſacrificia fieri potuit.đ quo ad Heb.ix. Impoſſibile eſt ſanguine hyrcoꝝ aut vituloꝝ auferri peccata. Sed iſte ē agnꝰ de quo ſcribiť Oſee vltimo. Aufer oēm iniq̄tatem. Iſte eſt agnus qui fertur mane ⁊ veſpere.id ē pro his qui ꝑſentes ſūt ⁊ adhuc erūt. Hic eſt agnus qui pro noſtra redemptione ē oblatus.de quo.j. Petri.j. Nō auro aut argento corruptibili.ſed ſanguine agni incōtaminati.i.immaculati redempti eſtis.de quo Chaſ. Omes ſcelerati aut peccatis aggrauati ad ip̄m cōfugere debent.q; ſcribitur.j. Johā.ij. Ipſe ē propiciatio pro peccatis noſtris. Dicit nanq; nicolaꝰ de lyra. Ipe eſt in quo ē gracia ⁊ virtus purgatiua peccatoꝝ. Subdit. Et audirūt euʒ diſcipuli loquentē ⁊ ſecuti ſunt ieſum.q; tota intentiō erat iohānis vt diſcipulos ſuos adduceret ad ih̄m. Subdit. Cōuerſus ieſus vidit eos ſequētes ſe. Nō audebant ei loqui.quia incognitꝰ eis erat.ꝫ vt daret eis fiduciam loquendi cōuertit ſe ad eos.⁊ dixit eis. Quid queritis. Non querit vt diſcat ſed vt ibi intētionem aperiāt per ſe.⁊ eos ad audaciam ⁊ familiaritatē prouocet. Ecce hoc eſt primū verbum qđ dominꝰ loquiť in iſto euangelio.⁊ ɔgrue quia primū quod req̄rit deus in homie eſt recta intentio.ideo alexander papa.⁊ habetur in canone xv.q.vj.ſi ſacerdotibꝰ.vbi dicitur. Non ſunt attēdenda que fiant.ꝫ quo animo fiant. Vbi gloſa. Potius reſpicienda ē facti cauſa q̄ ip̄m factum. Propter qđ hortatur nos gregoriꝰ xxviij.moraľ. Vigilanti cura intentio eſt penſanda. Tūc diſcipuli audita benigna allocutōne dixerūt cuʒ fiducia. Rabbi vbi habitas.quaſi dicerent. Te querimus:tuam habitatōem:tuam doctrinam nos doceas.quia mira ⁊ magna audiuimꝰ de te a iohanne.dicit eis. Venite ⁊ videte. Chaſ.dicit ꝙ dominus domū alienam demōſtrabat eis. Beda dic̄. Sollicite debemꝰ appetere ⁊ manſionē chriſti q̄rere ſcʒ in nobis. De qua habeť Hierem.vij. Bonas facite ſemitas veſtras ⁊ ſtudia veſtra ⁊ habitabo vobiſcū. Et ap̄ls ad Eph.ij. Coedificamini in habitaculū dei in ſpūſancto.q; ſcribitur Apoc̄ xxj. Habitabit cum eis eoꝝ deus.

V ¶ Sed diceres.in quibꝰ habitat deus. Reſpondeť primo. habitat in pacificis. De quo pſaľ.lxxv. In pace factus eſt locus eius.nō in cōtentioſis ⁊ rancoroſis ij.ad Corinth.xiij. Habete pacem ⁊ deus pacis ⁊ dilectōnis erit vobiſcum. Secūdo habitat in cordibus mūdis.ꝑs.xxj. Tu autē in ſancto habitas. id eſt in mūdo corde. Sap.j. Non habitabit i corpore ſubdito peccatis.ideo Leuiti.xj. Sancti eſtote quoniam ego ſanctus ſum. Dicit Hugo in libro de bono conſcientie. Deus q̄ eſt amator munditie cor pollutum peccatis nō poteſt inhabitare Ideo augꝰ in ſoliloquio. Mūdum habitaculum decet te emūdans virtus.qui niſi a mūdis cordibus videri poteris atq; teneri.ideo Eſaie.j. Lauamini ⁊ mūdi eſtote.q; in animas ſanctas ſe transfert. Sap.vij. Ideo augꝰ in omeľ.viij.ſup iohem dicit. Deus qui charitas eſt ⁊ peccatū mortale ita opponūtur niſi vnū radicitꝰ euulſum fuerit aliud plantari nō poterit. Propter qđ dicit gregoriꝰ in omeľ. Tergat ſordes praui operis qui ꝑparat deo domū mentis. Tertio habitat in humilibꝰ. Prouerb.iij. Cum ſimplicibꝰ ſermocinatio eius. De quo Eſaie vltimo. Sup queʒ req̄eſcet ſpiritus meus.ſup hūilem ⁊ quietū.non in corde ſupborum. Jacobi.iiij. Deus ſuperbis reſiſtit.hūilibus autē dat graciā. Nam magni dñi ibi libenter habitant vbi honorātur.⁊ ſic deus honorať per hūilitatem De quo Eccľ.iij. Magna eſt dei potentia ſolius ⁊ ab humilibꝰ honoratur.ido Eccl.vij. Humilia valde ſpiritum tuū. Ratio origenis. Si humilis nō fueris graciā dei nō habebis. Quarto habitat in dilectis. Joh.xiiij. Si quis diligit me ad eū veniemus ⁊ apud eū manſionē faciemus. Et ſic dominus libēter manſit apud Lazarū.martham.et mariam.q; dilexerūt eum.dicit nāq; auguſtinus. Charitas ſctā cor pacificat.deo q̄etū tribuit locū ⁊ ꝑpat. Nam dicit Hugo in li.de laude charitatis. Charitas ita familiaris eſt deo ꝙ ip̄e manſionem habere nolit vbi charitas non fuerit. Idcirco auguſtinꝰ. Cetera nō proſunt vbi charitas deſit.

X ¶ Hāc habuit btūs andreas. Et eius charitas probatur ex multis. Primo ex repētina cōſecutione. Secūdo ex oim terrenoꝝ relictōe. Tertio ex feruenti nomis chriſti ꝑdicatione: Quarto ex beniuola paſſione. Dixi primo charitas beati andree probatur ex repentina ɔſecutione.quia dicit Linconienſis ſup.vij.angelice hierarchie. Amore nil velocius.nihil acutius.nil penetrabilius.q̄ a natura ſua nō requieſcit donec ad dilectum perueniat. Et ſi impediť vel retardať tota mens triſtatur ⁊ expectatione attediať. Richar.lib.iiij.de cōtemplatione dicit. Amanti omis mora nimis lōga ⁊ expectatio tedioſa eſt. Et ſic btūs andreas

mox vt audiuit vocez dñi ſecutus eſt eum. Scðo
eius charitas probaẗ ex oim terrenoꝝ̃ deſertione
Auguſtin⁹. Quantū quis deſpicit ſcʒ terrena in-
tantū diligit. quia pfecta charitas oĩa contẽnit.
que eius officium impediūt. Sed tēporaliū con
cupiſcentia maxime officiū charitatis impedit. vt
dicit Auguſtin⁹ in lib. lxxxiij. queſtionū. q. xxvj.
Charitatis venenū eſt ſpes adipiſcēdoꝝ ac retinē
dorum tēporaliū. ideo oĩa reliquit andreas ꝓ-
pter chriſtum. vt potuit dicere cum aplo Phil. iij
Omia arbitratus ſum vt ſtercora vt xp̄m lucrifica
rem. Et hoc fuit ſignū perfecte charitatis. de quo
Greg. viij. moral. Ad culmen tendūt pfectionis
qui exteriora cūcta derelinquūt. Tertio probatur
eius charitas ex feruenti nomis xp̄i p̄dicatiōe. q2
dicit Chriſ. Nos eſt amantium vt amorem ſuū
ſilentio tacere nequeāt. Et ſic beatus andreas nō
potuit obticere preconiū xp̄i ⁊ fidem xp̄i. ſed etiā
in cruce predicauit ⁊ viginti milia hominū ↄuer-
tit. Quarto ꝓbatur eius charitas ex patienti cru
cis toleratōne. vñ Origenes. Volūtarie patiēdo
ꝓbauit quod veraciter amauit. imo nō ſolum vo
lūtarie ⁊ libenter. ſʒ etiam letanter mortem ſuſti-
nuit. quod eſt pfectoꝝ. de q̄ auguſtin⁹. Perfecta
eſt charitas vt quis mori pro xp̄o ſit paratus. Et
ſic fecit btūs andreas vt ptʒ in eius vita.

¶ Sermo iiij. ¶ Ad idem.

VEnite poſt me. ſcribi-
tur Math. iiij. ¶ Nō btūs andreas
⁊ alij diſcipuli a dño ieſu qntuplicit̃ ſūt
vocati. Primo vocauit eos ad ſui noticiaʒ. vt ha-
betur Joh. j. Venite ⁊ videte. Et poſt hoc redie-
rūt ad ſua. Secūdo vocauit eos ad diſcipulatus
grām. vt habetur Math. iiij. Venite poſt me fa-
ciam vos fieri piſcatores hoim. At illi relictis re
tibus ſecuti ſunt eū tanꝗ̄ diſcipuli magiſtrū. Ter
tio vocauit eos ad ſingularitatis ⁊ familiaritatis
amicitiā. ⁊ ſic frequēter legimus. Aſſumpſit ihs
petrū iacobum ⁊ iohēm ſecrete. vt habet̃ Math.
ix. dum ſuſcitauit puellam. ⁊ Lu. xviij. ⁊ Math.
xvij. ⁊ Math. xx. cū reuelauit eis ſecretū eius paſ
ſionis in mōte quādo trāſfiguratus fuit. Quarto
vocauit eos ad apoſtolat⁹ excellentiam. vt habet̃
Math. x. Cōuocatis ieſus duodecim diſcipul' mi
ſit eos binos ⁊ binos. Quito vocauit eos ad paſ
ſionis cōcomitantiā. Joh. xv. Nō ſit diſcipulus
ſup magiſtrū. nec ſeruus maior dño ſuo. ſi me pſe
cuti ſunt ⁊ vos me ſequētur. ⁊ Joh. xx. Sicut mi-
ſit me pater ſic ego mitto vos. ſ. ad paſſionē. Ma-
thei. x. Ecce ego mitto vos ſicut oues i medio lu-
porum. Et ſic moraliter. Quid enĩ prodeſſʒ ſingu
lis ānis recitare vocatōem aploꝝum ſi nō haberet
moralem edificatōem. ¶ Idcirco ſicut voca
uit ihus ſuos diſcipulos corꝑaliter. ⁊ ſic nos vo-
cat moralit̃ ⁊ ſpūalit̃. ¶ Primo vocamur a deo ad
ſui noticiā. ſ. cū rōne illūinati ꝑ creaturā cognoſci
mus creatorē. ⁊ h̄ eſt p̄ncipium ſalutis. q2 ſine dei
noticia nō eſt ſalus. de q̄ Ber. Si deū ignoras po
terit ne fore ſal⁹. q. d. nō. Subdit. Nō enĩ amare po
teris quē ignoras. Cui ↄſonat aug. Inuiſa amare
poſſum⁹. incognita ꝟo nūꝗ̄. Sʒ hō creatus ē ad

dei cognitōeʒ ⁊ dilectōeʒ. vt dicit mgr̃ in. ij. ſniarū
di. j. Rōnal' creatura creata ē vt deuʒ cogſceret. co-
gnoſcēdo amaret. amādo poſſideret. poſſidendo
ſua frueret̃ deitate. Nō quō amab quē nō cogno
ſcis. idō de ignorātib⁹ dñm dr. j. Cor. xiiij. Igno-
rās ignorabit̃. h̄ ē. ignorās deū ignorabit̃. i. nō ac-
ceptabit̃ a dō. vt dicit gre. i moral. ⁊ habet̃. xxxviij
diſ. Qui ea q̄ dei ſūt ignorat neſcit̃ a dño. ⁊ q̄ ea q̄
dei ſūt ſapiūt a dño ſapiūtur. i. acceptātur. Sʒ di-
ceres. q̄lis debʒ eſſe dei noticia de neceſſitate ſalu-
tis in adultis i hac vita. Rñdet̃ general' ⁊ impfcta
ſcʒ vt ↄgnoſcas eū creatorē. ↄſeruatorē. oim bono
rū largitorē ⁊ remūeratorē. q2 pfecte nō p̄t de⁹ co-
gnoſci i hac vita. vt dic̄ Ber. Perfectā ↄgnitōe nul
la creatura p̄t deū cognoſcere. q2 tali ↄgnitōe de⁹
ſibi ſoli ↄgnit⁹ eſt. Et h̄ eſt qō ſcribit̃ Mat. xj. Ne
mo nouit filiū niſi pr̃. Glo. ſ. eſſentialit̃. plene. pfe
cte. ⁊ ↄprehēſiue. Et ſubdit ibideʒ euāgeliſta. Ne-
mo nouit prēm niſi fili⁹. ſ. pfecte ⁊ ↄprehēſiue. nā
lʒ hoies ↄgnoſcūt̃ deū h̄ ꝑ fidē. ⁊ ſancti i patria ꝑ
manifeſtā viſionem. nō tñ ꝑ viſionē apphēſiuā. q2
dic̄ ſctūs Tho. pte. j. q. xj. ar. viij. Null⁹ intellect⁹
creat⁹ totalit̃ p̄t deū apphēdere. q2 de⁹ infinit⁹ eſt
ↄgnitio hois finita. mō finiti ad infinitū nulla eſt
ꝓportio. Propt̃ qō ſcribit hugo de ſacris. li. j. pte
iij. c. ij. De⁹ ab initio ſic noticiā ſuā ab hoie tpauit
ꝙ ſicut nūꝗ̄ tot⁹ poterat ↄprehēdi ſic nūꝗ̄ ꝓrſus
totalit̃ ignorari. Et ſm Ber. Sicut null⁹ pfecte p̄t
deū ↄgnoſcere. ſic etiā nullus dʒ eſſe q̄ de deo ſim-
plicit̃ vellet ignorare. ¶ Pro q̄ ſciēdū triplex
eſt ↄgnitio dei q̄ in ſacra repit̃ ſcriptura. ſ. ↄgnitio
rōnis. deuotōis. gl'ificatōis. Pria ē ↄgnitio rōnis
quā ꝑ creaturaꝝ intuitōeʒ inueſtigam⁹. q2 creature
nō ſūt a ſeipis. Pſal'. xcix. Ipe fecit nos. Et ſi cre
ature placabiles tibi ſunt: magis ꝟo tibi placere
debet creator. vt hr̃ Sap. xiij. Si q̄ ſpecie creatu-
rarū delectati ſūt ſciāt q̄nto his dñator eoꝝ ſpecio
ſior ē. aut ſi ꝟtutē ⁊ opa creaturaꝝ mirati ſūt itelli
gāt ab illis ⁊c̄. A mgnitudīe enĩ ſpeciei ⁊ creature
poterit eoꝝ creator ↄgnoſcibilit̃ intueri. Et apl'us
Ro. j. Inuiſibilia dei ꝑ ea q̄ fctā ſūt intellctā ↄſpici
unt̃. Hāc ↄgnitōeʒ de deo antiq̄ ph̄i habebāt. quē
nō deū ſʒ cām rerū appellabāt. De hac noticia di-
cit Greg. in moral'. ſup illo ꝟbo Job. xxxvj. Oēs
hoies vidēt eū vnuſq̄ſꝗ̄ intuebit̃ ꝓcul. Ois hō eo
ipe ꝙ rōnal' eſt dʒ ex rōne diligere deū q̄ ↄdidit eū
Et ſbdit. ꝓcul intueri. qō nō eſt ſpēm cernere ſʒ ex
ſola opm ſuoꝝ āmiratōe pēſare. ¶ Scða ē ↄgnitio
deuotōis q̄ fit ꝑ fidē. vñ. j. Cor. xiij. Nūc ↄgnoſci
mus ex pte ⁊ ꝑ ſpeculū in enigmate. Et illa ↄgni-
tio fidei orit̃ ex p̄dicatiōe ꝟbi dei. vt habet̃. Ro. x.
Quō credēt ſine p̄dicāte. nā fides ex auditu. audi
tus ꝑ ꝟbū xp̄i. nā ex nullo hr̃ clari⁹ dei noticia ꝗ̄
ex ſacra ſcp̄tura. vt inq̄t ſctūs Tho. pte. j. q. j. ar. ix
Maior cognitio nō habet̃ in hac vita ſicut i ſacra
ſcp̄tura. Idcirco qui eā legere neſciūt ſaltē audire
diligēter deberēt. iux̄ illud Gre. ſup Ezech. Oēs
q̄ viā vite deſiderāt ꝟba vite audire debēt vt deū
ex eis ↄgnoſcāt. vt impleat̃ i eis illud Jo. x. Ego
cognoſco oues meas et cognoſcūt me mee. ſcʒ co
gnitōe deuotōis. Et ſūt hi q̄ ꝓpter deū declinant
delectabilia. ⁊ aggrediūt̃ difficilia. ⁊ cū h̄ ſeruant

dei mādata i vera fide. Hi ꝓbāt ſe notiſſe deū. de
q̃. j. Jo. ij. In h ſcim⁹ qm̄ ꝯgnoſcim⁹ eū ſi mādata
ei⁹ obſeruam⁹. Qui vo dicit ſe noſſe deū ꝛ māda
ta ei⁹ nō cuſtodit mēdax ē. Tercia ꝯgnitio ē ꝯgni
tio gl'ificatōis. de q̃. j. Cor. xiij. Tūc ꝯgnoſcā ſicut
ꝛ ꝯgnit⁹ ſuz. ſ. facie ad faciē ꝯtēplātes. iuxta illō. j.
Jo. iij. Videbim⁹ eū ſicuti ē. Tūc adiplebit illud
Hiere. xxxj. Nō vltra docebit vir ꝓximū ſuū di-
cēs ꝯgſce dn̄m. oēs em̄ ꝯgnoſcēt me a minīo eoꝝ
vſqꝫ ad maximū. nā ſm̄ Ber. Mgr̄m ibi ſemel vi
diſſe ē oīa didiciſſe. Prima noticia notificat deuꝫ
q2 ē. Scd̄a q2 bon⁹ eſt. Tercia q2 gl'ioſus ē. Scd̄o
nos vocat xp̄s ad diſcipulat⁹ gr̄am. Et h fit cū in
ſpirat nob̄ fortiſſimū affectū ꝛ deſiderium diſcēdi
oīa ei⁹ bn̄placita. ꝛ ꝓ virib⁹ faciēdo. ꝛ doctnāꝫ ei⁹
ꝛ vitā nr̄am vite ei⁹ ꝯformādo inq̃tū poſſum⁹. vt
impleat̄ in nob̄ illud Ezech. j. Siſtudo hoīs erat
in eis. In h em̄ fiūt hoīes ei⁹ diſcipuli cum mgr̄i
ſui diſcāt doctrinā ꝛ faciūt ſm̄ eā. iuxta illud Jo.
x. Oues mee vocē meā audiūt ꝛ ſequūt̄ me. Pro
ponit em̄ nob̄ xp̄us mgr̄ nr̄ tres lcōnes. q̄s ſi diſce
remus veri ei⁹ diſcipuli eſſem⁹. Pria lectio ē mā
datoꝝ obſeruatio. de q̃ Jo. viij. Si vos māſeritis
in ſmōe meo veri diſcipuli mei erit̄. Scd̄a lectio
eſt tpaliū reꝝ abdicatio. Lu. xiiij. Niſi q̄s renūcia
uerit oībus q̃ poſſidet nō pt̄ meus eē diſcipulus.
Notāter dicit renūciauerit. nō reliq̄rit. q2 ſm̄ Be-
dam i glo. ſup eodē vbo. Relinq̄re ē pfectoꝝ q̃ oīa
poſtponūt. ſ3 renūciare cōuenit oīb⁹ qui ita tpalia
poſſidēt vt mēte ad eterna tēdāt. iuxta illud aug⁹.
Oia vileſcūt cui ſol⁹ deus dulceſcit. tales oīa tpa-
lia ordināt ad eterna. Tercia lectio ē ꝓximoꝝ di-
lectio. vn̄ Joh. xiij. In hoc cognoſcēt oēs q2 mei
eſtis diſcipuli ſi dilectōem habueritis adinuicē. ſ.
ordinatā ꝛ deificā. q̃ talis ē vt Bern̄. dicit. Sic dili
gant̄ hoīes ne ament̄ eoꝝ errores. Tertio vocat
nos ad ſui familiarē amiciciā. Hec amicitia cōſi-
ſtit pmo i frequēti viſitatōe ſc3 dei ad hoīem. ꝛ ho
minis ad deū vt interpolatis tpib⁹ deus hoīem ꝛ
hō deū ſepe viſitet. De dei viſitatōe habet̄ Job. x
Viſitas eū diluculo. Sup quo gregori⁹ in pſona
dei. Cum hoīes viſito dura corda emollio. rigida
flecto. aſpera mitigo. frigida accēdo. debilia robo-
ro. vaga ſtabilio. nutātia cōfirmo. ꝛ dū venio tene
broſitatē illuſtro. Siliter hō debet deū viſitare. ſ.
a ſtrepitu ſeculariū tumultuū ceſſare ꝛ elongare.
meditando eius mḡnalia ꝛ contemplādo mirabi
lia ꝛ alia quecūqꝫ eius opa. dicēdo illud ps. cxviij
Meditatio cordis mei in cōſpectu tuo ſemp. naꝫ
per hec exercitia viſitam⁹ dn̄m. vt inq̄t aug⁹. Cuꝫ
eterna cogitamus iā in hoc mūdo ſumus. q2 euꝫ
trāſcendim⁹ ꝛ deo appropinq̄mus. Et ſm̄ Hugo
nem. Quanto magis accreſcit mētis aſcenſus tā-
to familiarior erit dei cognitio. Secūdo familia-
ris amicicia conſiſtit in ſecretoꝝ reuelatōne. nam
crebrius ſe viſitātes ſemp aliquid de ſecretis ſuis
mutuo reuelant. Nō ex parte ſua ꝓmiſit deus.
Eſaie. xlv. Dabo tibi theſauros abſcōditos ꝛ ar-
chana ſecretoꝝ. vt ſcias quia ego dn̄s. Et illa reue
latio fit ſm̄ mḡnitudinē dilectionis. ideo Richar
dus li. iiij. de cōtemplatione. Ex mḡnitudine diui
ne dilectōnis dependet modus diuine manifeſta
tionis. Aliquādo eſt reuelatio ſenſualis. vt cū res
corpalis videtur p quaꝫ interius myſtica res intel
ligitur. vt moyſes vidit rubum ardentē ꝛ nō com
burentē. vbi oſtendit ei ignem diuinitatis vidēdo
rubum hūanitatis. Aliquādo intellectualis. ſcili-
cet imagines mētales intellectualiter videndo et
intelligendo. vt iohānes. Aliquādo ſine omī ima
ginatōne ſpūſſanctus tangit mentē. Aliquādo eſt
ſupintellectualis. ꝛ hoc plus fit p dilectōem q̄ȝ per
intellectum. quia deus plus diligit̄ q̄ȝ intelligitur
ideo dilectio intrat vbi intellectus foris ſtat. Et ta
lis reuelatio fit p inſpiratōnem diuinam. vt habet̄
Job. iiij. Dictuꝫ eſt mihi verbū abſconditū. Gre.
in moral̄. Abſconditū verbum audire eſt locutio
nem ſpūſſancti corde pcipere. Et ſubdit Job. iiij.
Quaſi furtiue ſuſcepit auris mea venas ſuſurrij
eius. vbi Gregorius. Suſurriū percipe eſt ſubti-
litates intime allocutōnis occulte cognoſcere. nā
ſm̄ Grego. Vox dn̄i auditur cū inſpiratio men-
te concipit̄. Similit̄ homo viceuerſa debet ſecre-
ta ſua deo reuelare. ꝛ intimas cordis ſui affectio-
nes euaporādo exalare. vt ſic cōtingat vocē emit
tere magis ex officio affectus q̄ȝ intellectus. iuxta
illud Canti. ij. Dilectus meus mihi ꝛ ego illi. ſcili
cet reuelando ſecreta per affectiones ꝛ deſideria.
Quia dicit Gregori⁹ in moral̄. Anime vba ſunt
deſideria. nam ſi deſideriū ſermo nō eſſet prophe
ta nō diceret. Deſiderium cordis eoꝝ audiuit au
ris tua. Pſal. ix. ¶ Sed diceres. que tūc ē dei
locutio. Reſpōdet Bernard⁹ ſup Canti. Locutio
dei eſt infuſio doni. ſed reſpōſio aīe eſt āmiratio
cum graciarūactōne. ¶ Sed diceres. quid tūc eſt
ſuſurriū. Reſpondet̄ q2 eſt intima inſpiratio. vt di
cit Gregori⁹ in moral̄. que per os carnis exprimi
nō poteſt. Et hec ē familiaris amicitia deuote ani
me cum deo. Tertio iſta familiaris amicicia con-
ſiſtit in fidelitate. ꝛ illaꝫ habet deus ad nos. vt ha
betur Deute. xxxij. Fidelis deus ꝛ abſqꝫ vlla ini-
quitate. ꝛ ſic nos fidelem affectionē debemus ha
bere ad eum. vt in omībus dei gloriā ꝛ nō noſtraꝫ
queramus. vt docet aplus. j. Corinth. x. Siue mā
ducatis ſiue bibitis vel aliq̃d aliud facitis omīa
ad dei gloriā facite. Sed heu conquerit̄ ſalomon
Prouerb. xx. Multi homies miſericordes vocan
tur. virum aūt fidelem quis inueniet. quaſi dice-
ret eſt rarus. Et aplus Phil̄. ij. Omēs que ſua ſūt
querūt ꝛ nō que ieſu chriſti. Quarto vocauit eos
ad apoſtolat⁹ excellentiā. ꝛ ſic nos. Et hoc fit cuꝫ
deus inſpirat nobis deſideriū animas querendi.
vt nō ſolum homo ſit ſollicitus de ſalute aīe ſue
ſed etiam alioꝝ. Nam hoc eſt valde acceptū deo.
vt inquit Gregori⁹ ſup Ezech. Nullum deo tale
ſacrificiū ſicut zelus animaꝝ. Et hoc conſiderans
aplus inquit. ij. Corinth. xij. Ego aūt libentiſſime
impendā ꝛ ſupimpendar egoipſe pro animab⁹ ve
ſtris. Et ſic xp̄us vocauit petrum Johan. vltimo
Petre amas me. interrogādo trina vice. Et ſubiū
xit. paſce oues meas. ſc3 exemplo. pdicatione. cō-
ſeruatione ꝛ orōne. Nam dicit Bernard⁹. Opor-
tet apoſtolicū virum vbiqꝫ denūciare deū. ſc3 vo-
ce ꝛ opere. vt etiā fecit ſanct⁹ andreas. ¶ Quinto
vocauit diſcipulos ad cōcomitātiā paſſionis. Et

de hac vocatiõe ſcribitur in multis locis. Primo
Joh.xv. Non ſit diſcipulus ſup magiſtrum.nec
ſeruus maioꝛ domio ſuo.ſi me pſecuti ſunt ⁊ vos
perſequẽtur. Secũdo de eadem vocatõe habetur
Johãnis.xx. Sicut me miſit pater ſic mitto vos i
mũdum ſcꝫ ad paſſionem. Tertio de eadem voca
tione habetur Math.x. Ecce ego mitto vos ſicut
oues in medio lupoꝝ. Sic hodie deus vocat ele
ctos ſuos ad cõcomitãtiam paſſionis.ij. Thim.iij
Omes qui pie volũt viuere in chriſto ieſu perſe-
cutionem patiẽtur. Nam p multas tribulatões
opoꝛtet nos intrare in regnũ dei. Actuũ.xiiij. Et
ſic beatus andreas ſecutꝰ eſt chriſtum. Job.xxiij.
veſtigia eius ſecutus eſt pes meus.vt impleretur
in eo illud Sap.xviij. Simili pena ſeruus cũ do
mino afflictus eſt. Vide de ſimilitudine paſſiõis
in precedẽti ſermone qui incipit. Relictis rhetibꝰ
ſecuti ſunt eum.ſcꝫ per ignominiã paſſionis cru-
cis.prout dixit Matth.xvj. Qui vult venire poſt
me abneget ſemetipm ⁊ tollat crucem ſuam ⁊ ſeq
tur me ⁊c.

De ſancta Barbara. Sermo quintus.

Quinqꝫ fatue acceptis lampadibus nõ ſumpſerũt oleum ſecũ.
prudentes vero accepertũt oleum in va-
ſis ſuis cuꝫ lampadibus. Matth.xxv. In vbis
premiſſis duo innuũtur. Primo virginũ inſipiẽ-
tium negligẽtia damnoſa.ibi.qnqꝫ fatue nõ ſum-
pſerũt. Secũdo ſubiũgitur virginũ prudentuꝫ di
ligentia.ibi.prudentes vero. De pmo dicit. In il-
lo tpe.ſ.feria tercia poſt palmarũ volẽs xps oñde
re qꝫ iudei nõ eſſent intraturi ad nuptias celeſtes.
dixit parabolã iſtam. Simile eſt regnũ.id eſt pre-
ſens eccleſia militans decem virginibus. Gregꝰ.
Per illas nõ tantũ qui ſeruabant caſtitatem vgi-
nalem intelligũtur.ſed omes fideles in ecclia ſan
cta dicũtur vgines propter integritateꝫ fidei. De
qua Athanaſius. Quã niſi quiſqꝫ integraꝫ inuio
latamqꝫ ſeruauerit abſqꝫ dubio ineternũ peribit.
Et ſic mulieres dicũtur hic vgines. De qbus apo
ſtolus.ij. Coꝛ.xj. Deſpondi vos vni viro vgineꝫ
caſtam exhibere xpo.id eſt integritatem fidei. Et
figurantur p numerũ denarium ꝓpter deceꝫ pre
cepta ad que obligamur. Matth.xix. Si vis ad
vitam ingredi ſerua mandata. Et dicũtur virgi-
nes propter cõtinentiam ab illicitis actibus. Et
ponitur hic duplex quinarius ꝓpter duplicem
ſexum.ſcꝫ ꝓpter viros ⁊ mulieres.que accipiẽtes
lampades ſuas. Chriſ.ſuper Mattheũ.id eſt.fi-
dem.que illuminat animã ſicut lampas domum
Ideo chriſtus vocauit fidem lumen. Johan.xij.
Adhuc modicuꝫ lumen in vobis eſt. Gloſa lyre.
id eſt parua ⁊ modica fides. Exierũt obuiam ſpõ
ſo ⁊ ſponſe. Chriſoſtomꝰ.id eſt pparauerũt ſe ad
obediẽdum xpo ⁊ eccleſie.quia ex quo accepimꝰ
fidem cõcoꝛditer debemus cõcoꝛdare cum volũ-
tate chriſti ⁊ eccleſie. Subdit.quinqꝫ autem erãt
fatue ⁊ qnqꝫ prudentes. Origenes. Qui recte cre
dũt ⁊ iuſte viuũt dicũtur prudẽtes.qui aũt ꝓfiten
tur fidem ⁊ nõ agũt opera ad ſalutẽ dicũtur fatue
Gregoꝛius. Quid ꝓdeſt qꝫ fide deo iũgimur et
moꝛibꝰ diſiũgimur.quaſi di.nihil. Jacobi.ij. Fi-
des ſine operibꝰ moꝛtua eſt.qſi diceret fatuitas.
E Nota mltiplices ſunt fatui chriſtiani qui cõ-
prehendũtur ⁊ intelligũtur per quinqꝫ virgines
fatuas vt dicit Origenes.quia ſenſuũ delicijs ⁊ vi
cijs ſe dederũt. Primi fatui ſunt qui fidem ha
bent ⁊ male agũt. Vnde Prouerb.xxiiij. Qui co-
gitat mala facere ſtultus vocabitur. Et ſi ille qui
cogitat multo magis ille qui operatur. Tales ſũt
ſm Auguſtinũ qui lampades habent ⁊ nõ oleuꝫ
id eſt fidem ⁊ non opera. Gregoꝛius. Sicut lam-
pas ſine oleo fetet ⁊ non lucet.ſic fides ſine operi
bus bonis. Propter quod dicit ſaluatoꝛ Matth.
v. Sic luceat lux veſtra coꝛam hominibꝰ vt vide
ant opa veſtra bona ⁊ gloꝛificẽt patrem veſtrum
qui in celis eſt. Nam fides ſine operibus eſt fides
demonum. De quo Jacobi.ij. Demones credũt
et contremiſcũt. Et ſubdit ibidem. Sicut coꝛpus
ſine ſpiritu moꝛtuum eſt.ſic fides ſine operibus.
Ideo collaudat Iſidoꝛus fidem foꝛmataꝫ dicẽs.
Beatus eſt qui recte credit.et credẽdo bene viuit
Secũdi fatui xpiani ſunt qui poſtqꝫ male agũt
per ſapientes coꝛrigi nolũt. Vnde Prouer.xviij
Non recipit ſtultus verba prudentie. Ratio poni
tur Eccl'es.xij. Verba ſapientũ ſunt quaſi ſtimu-
li per quos coꝛrũpitur veſania. Et quia qui talia
verba coꝛrectõnis nõ recipit eſt ſignuꝫ fatuitatis.
De quo Prouer.xij. Qui odit coꝛrectiones inſi-
piens eſt. Et quid amplius. Odit coꝛripientem ⁊
nõ amat. Vnde Prouerb.xv. Nõ amat peſtilẽs
eum qui ſe coꝛripit.⁊ habet diſciplinaꝫ tanqꝫ pro
ludibꝛio.de quo Prouer.xv. Stultus deridet do
ctrinam patris ſui. Sꝫ ecõtra Prouer.xv.dicitur
Coꝛ ſapiens querit doctrinam quã fatuus ſpnit.
eo qꝫ ſcribitur Eccl'i.xxj. Coꝛ fatui quaſi vas cõfra
ctum.⁊ omnẽ ſapiẽtiam nõ tenebit. Naꝫ ſicut cri-
bꝛum tenet furfura ⁊ nõ farinam.ſic tales ſtulti te
nent inutilia ⁊ nõ proficua. Tercij fatui chriſti-
ani ſunt qui alioꝝ vitam reſpiciũt ⁊ exceſſus.⁊ ſe
per alioꝝ maliciam excuſare volũt. Hec eſt fatui-
tas de qua Eccl'i.xxj. Pes fatui facilis in domũ
proximi.nam fatui currũt hincinde.⁊ ſic tales ad
vitam alienam habent aduertentiã. Quid tibi de
vita aliena.cuꝫ ſcribitur Gal'.vj. Vnuſqſqꝫ onꝰ
ſuũ poꝛtabit.nam nõ poꝛtabit pater iniqtatem fi-
lij.nec ecõuerſo Ezech.xviij.ſed aĩa que pecca-
uerit ipa moꝛietur. Ideo apl'us Roma.xiiij. Tu
quis es qui iudicas alienũ ſeruũ.ſi ſtat domio ſuo
ſtat.ſi cadit dño ſuo cadit. Ideo Seneca. Propꝛi
um eſt ſtulticie alienam vitam cernere ſuamqꝫ ob
liuiſci. Tales eñ ſunt ſtultioꝛes aſinis. Naꝫ ſi ali
quis aſinus videt alium cadẽtem ipe circuit. Ipi
autem fatui p eandem viam ſequũtur dicentes.
iſte fecit hoc ſimiliter ⁊ ille.cur nõ ego. Hieroni-
mus. Multitudo socioꝝ non ſinit impunitũ cri-
men.ideo Exod.xxiij. Non ſequeris turbam ad
faciendũ mala. Dicit nanqꝫ gregoꝛius. Non mi-
nus ardet qui cum multis ardet. Videmus eñ
de quanto plura ligna de tanto maioꝛ flãma. Id-
circo homo ſapiẽs attendat ad inertiam ⁊ conſi-
deret ſeipm. Hugo. Multe ſcientie hominũ ſed
nulla melioꝛ qꝫ qua hõ ſeipm cognoſcit. Ideo dr